

Kongelig Udnævnelſe. For Ballø Stift beſtaaer Beſtyrelſen -- ſom bekjendt -- af en Protectrice og en Curator, der begge udnævnes af Kongen. For Bemmetofte er Forholdet noget anderledes, idet Beſtyrelſen der beſtaaer af Priorinden, de fire ældſte Conventualinder og fire Curatorer, og naar Noget af diſſe gaaer af, bringer den ſamlede Beſtyrelſe en ny Forſlag, hvis Valg imidlertid ſtadfæſtes af Kongen. Da Beſtyrelſesformen her ſaaledes ganſte viſt afviger fra den, ſom gjælder for de i den oftnævnte Lov omhandlede Stiftelſer, troer jeg, at man i alt Fald maa være noget varſom med at gjøre Skridt til ogſaa at indbefatte diſſe tvende Kloſtre under dens Beſtemmelſer, der ikke fra Førſt af have været rettede paa dem. Dernæſt er der et andet Henſyn af væſentlig praktiſk Betydning, ſom gjør det betænkeligt for mig at gaae ind paa Loven, og det er, at der allerede foreligger Salgsplaner for begge diſſe Kloſtre. Der er i 1856 for 2 Aar approberet en Salgsplan for Bemmetofte, hvilken i 1858 blev fornyet for 3 Aar endnu; i 1861 blev den fornyet til atter at gjælde i 3 Aar, og i 1864 blev den fornyet til at gjælde indtil Udløbet af 1870. Efter de Oplyſninger, der angaaende denne Sag foreligge i Miniſteriet, hvilke forøvrigt ere temmelig ſparſomme, troer jeg, at det forholder ſig ganſte ſaaledes ſom anført af den ærede Rigsdagsmand for Randers Amts 5te Valgkreds (F. Mourier-Peterſen), der oplyſte, hvorledes det hidtil er gaaet med Salget af dette Gods. Det har alſaa viiſt ſig, at der fra 1856 indtil nu efter den vedtagne Salgsplan er afhændet en meget betydelig Deel af vedkommende Stiftelſes Gods, og der ſtaaer endnu efter ſamme Salgsplan 4 til 5 Aar tilbage, i hvilke det ikke er uſandſynligt, at Salget kan være fuldbjyrdet ad Frivillighedens Vei. Hvad Ballø angaaer, foreligger der ligeledes en approberet Salgsplan af 1862, der gjælder indtil 1870, og hvoraf alſaa ogſaa kun en Deel af Tidsperioden er udløben. Jeg har ikke i Miniſteriet fundet nogen nærmere Oplyſning om, hvilket Reſultat denne Salgsplan hidtil har tilveiebragt, men jeg har gjort Skridt til at ſtaffe mig nærmere Oplyſninger derom. De foreligge ikke endnu, men efter, hvad der allerede er oplyſt,

forekommer det mig, at Salget ogſaa der maa være i god Gang, og ifald man her vil anvende Forordningen af 1769, vil det ikke kunne ſiges, at vedkommende Beſtillingsmænd ere forſømmelige. De, ſom nu fungere, og om Andre troer jeg ikke, der kan være Tale, have i Virkeligheden erhvervet Bemyndigelse til at ſælge Gods et og beſtræbt ſig for at gjøre Brug af denne Bemyndigelse.

J. M. Hansen: Jeg ſtal paa dette Stadium af Sagen ikke opholde mig videre ved den end ſige, mod hvad et æret Medlem af forrige Samlings Udvalgs Mindretal hittede, at jeg vil bede det ærede Thing gjøre ſig bekiendt med, hvad der af Fleertallet i Udvalget i forrige Samling blev anført i Betænkningen. De Grunde, ſom der ere anførte af Fleertallet, troer jeg fuldstændig kunne ſtilles op imod, hvad Mindretallet har anført. Da det ærede Thing, der jo er ſammenſat ligesom i ſidſte Samling, den Gang vedtog, at Sagen ſkulde gaae til 2den Behandling, og nedſatte et Udvalg, ſom afgav Betænkning, antager jeg, at Thinget er af ſamme Mening nu og vil vedtage, at Sagen gaaer til 2den Behandling. Naar den gaaer til 2den Behandling, kan man komme ind paa Sagens Enkeltheder, hvilke jo ikke ligge for her. Denne 1ſte Behandling ſtaaer for mig mere ſom en Formſag end ſom noget Virkeligt, og idet jeg derfor troer, at det ærede Things Fleertal vil ſtemme for Sagens Overgang til 2den Behandling, ſtal jeg i dette Diebtik ikke gaae videre ind paa den.

L. Olsen: De Stiftelſer, ſom det foreliggende Lovudkaſt angaaer, ligge netop i den Valgkreds, ſom jeg har den Ære at repræſentere, og jeg kjender ikke ſaa lidt til de Forhold, ſom der exiſtere. Jeg veed f. Ex., at paa Bemmetofte Gods ere i de ſenere Aar flere Gaarde, ſom ere afhændede til Fæſterne, blevne parcelerede ud og Eierne forarmede, og dette synes jeg dog viſer, at de ikke have kunnet være vel tjente med Handelen; ogſaa paa Ballø veed jeg, at der er nogle Gaarde, ſom ere ſolgte, og hvis Eiere ere blevne forarmede. Naar man her ſiger, at der ikke er Tvang tilſtede, ſaa troer jeg dog, at der er Tvang tilſtede, naar